

BAHA'U'LLAH

SLĒPININGI ŽODŽIAI

I DALIS

Versta iš arabų kalbos

Jis yra Šlovių Šlovė

Tai yra tas, kas nužengė iš šlovės karalystės, kas buvo pasakyta galios ir jėgos kalba ir atskleista senovės Pranašams. Mes iš ten paėmėme vidinę esmę ir apgaubėme glaustumo rūbu ženklan malonės teisesiems, kad jie galėtų būti ištikimi Dievo Sandorai, galėtų savo gyvenime išpildyti Jo viltį ir dvasios karalystėje įgyti Dieviškos dorybės perlą.

1. O DVASIOS SŪNAU!

Mano pirmas patarimas yra šis: Turėk tyrą, gerą ir spindinčią širdį, kad toji galėtų būti senovine, nemaria ir amžina karalyste.

2. O DVASIOS SŪNAU!

Labiausiai mylimas iš visų dalykų Mano akivaizdoje yra teisingumas; nenusigręžk nuo jo, jeigu trokšti Manęs, ir neapleisk jo, kad aš galėčiau pasitikėti tavimi. Su jo pagalba tu matysi savomis akimis, o ne akimis kitų, ir žinosi per savąjį pažinimą, o ne per savo kaimyną. Apsvarstyk tai savo širdyje: kokių tau pritinka būti. Tikrai, teisingumas yra Mano dovana tau ir Mano mielaširdingumo ženklas. Tad turėk jį sau prieš akis.

3. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Pridengtas Savo neatmenamos būties ir Savo esmės senovinės amžinybės Aš pažinau Savo meilę tau; todėl sukūriau tave, įspaudžiau tavyje Savo atvaizdą ir atskleidžiau tau Savo grožį.

4. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Aš mylėjau savo kūrinį, užtat ir sutvėriau tave. Todėl tu mylėk Mane, kad galėčiau vadinti tave vardu ir pripildyti tavo sielą gyvybės dvasia.

5. O BŪTIES SŪNAU!

Mylėk Mane, kad Aš galėčiau mylėti tave. Jeigu tu manęs nemylėsi, Mano meilė niekaip negalės pasiekti tavęs. Žinok tai, o tarne.

6. O BŪTIES SŪNAU!

Tavo Rojus yra Mano meilė; tavo dangiškieji namai - susijungimas su Manimi. Įženk čionai ir nedvejok. Tai yra tas, kas skirta tau Mūsų karalystėje aukštybėse ir Mūsų šlovingose valdose.

7. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Jeigu tu myli Mane, nusigręžk nuo savęs, o jeigu tu sieki malonumo Man, nepaisyk savojo, kad tu galėtum numirti Manyje, o Aš galėčiau amžinai gyventi tavyje.

8. O DVASIOS SŪNAU!

Nebus ramybės tau, jeigu neatsisakysi savęs ir neatsigręši į Mane, nes tau pritinka šlovinti Manąjį vardą, ne savąjį; pasitikėti Manimi, o ne savimi, nes aš trokštu, kad mylėtum tik Mane ir labiau už visa, kas yra.

9. O BŪTIES SŪNAU!

Mano meilė yra Mano tvirtovė: tas, kursai įžengs į ją, taps sveikas gyvas, o tas, kursai nusigręš, tikrai nuklys ir pražus.

10. O IŠTARMĖS SŪNAU!

Tu esi Mano tvirtovė; ženk čionai, kad galėtum gyventi saugiai. Mano meilė yra tavyje, žinok tai, kad galėtum rasti Mane savyje.

11. O BŪTIES SŪNAU!

Tu esi Mano žibintas, ir Mano šviesa yra tavyje. Priimk tą šviesą ir neieškok nieko kito, išskyrus Mane. Nes Aš sukūriau tave turtingą ir dosniai suteikiau tau Savo malonę.

12. O BŪTIES SŪNAU!

Galios rankomis Aš sukūriau tave ir jėgos pirštais sutvėriau tave; ir į Tave Aš sudėjau Savo šviesos esmę. Tenkinkis tuo ir neieškok nieko kito, nes Mano darbas yra tobulas, o Mano įsakymas privalomas. Neklausinėk nieko ir neturėk jokių abejonių.

13. O DVASIOS SŪNAU!

Aš sutvėriau tave turtingą, kodėl tu nugrimzdai į skurdą? Kilnų sukūriau tave, kaip tu taip pažeminai save? Iš pažinimo esmės Aš suteikiau tau būtį, kodėl tu ieškai, kad tave apšviestų kiti, o ne Aš? Iš meilės molio Aš nulipdžiau tave, kodėl tu rūpiniesi kitu? Pažvelk, kad galėtum savyje pamatyti Mane, galingą, pajėgų, savaime esantį.

14. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Tu esi Mano valdos, o Mano valdos neišnyksta, tad kodėl tu bijaisi išnykimo? Tu esi Mano šviesa, o Mano šviesa niekada negęsta, tad kodėl tu baiminiesi užgesti? Tu esi Mano šlovė, o Mano šlovė neblėsta; tu esi Mano rūbas, o Mano rūbas niekada nesusidėvi. Gyvenk tad savo meilėje Man, kad galėtum rasti Mane šlovės karalystėje.

15. O IŠTARMĖS SŪNAU!

Atsigręžk veidu į Mane ir atsisakyk visko, išskyrus Mane; nes Mano karalystė išlieka ir Mano valdos neišnyksta. Jeigu tu sieki ko kito, ne vien Manęs, jeigu tu ieškai visatoje ko nors daugiau, tai tu ieškai veltui.

16. O ŠVIESOS SŪNAU!

Pamiršk viską, išskyrus Mane, ir bendrauk su Mano dvasia. Tai yra Mano įsakymo esmė, todėl atsigręžk į jį.

17. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Pasitenkink Manimi ir neieškok kito pagalbininko. Nes niekas kitas, išskyrus Mane, niekada negalės padėti tau.

18. O DVASIOS SŪNAU!

Neprašyk Manęs to, ko Mes tau nelinkime, tad pasitenkink tuo, ką Mes tau skyrėme tavo labui, nes tai yra kaip tik tas, kas tau naudinga, jeigu tu pasitenkini tuo.

19. O NUOSTABIOS VIZIJOS SŪNAU!

Aš įpūčiau tau Savo paties Dvasios kvapą, kad tu galėtum mylėti Mane. Kodėl tu apleidai Mane ir ieškai kito mylimojo, o ne Manęs?

20. O DVASIOS SŪNAU!

Mano reikalavimai tau yra dideli, jų negalima pamiršti. Mano malonės tau yra gausios, jų negalima nuslėpti. Mano meilės namai yra tavyje, to negalima nutylėti. Mano šviesa apsieiškia tavyje, jos negalima nuslopinti.

21. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Ant neblėstančios šlovės medžio Aš sukabinau tau rinktinius vaisius, kodėl tu nusigręžei ir pasitenkini tuo, kas nėra taip gera? Tad grįžk prie to, kas tau geriau aukštybių karalystėje.

22. O DVASIOS SŪNAU!

Kilnų Aš sutvėriau tave, tačiau tu pažeminai save. Tad pakilk į tai, kam tu buvai sukurtas.

23. O AUKŠČIAUSIOJO SŪNAU!

Į amžinybę šaukiu tave, tačiau tu sieki to, kas išnyksta. Kas privertė tave nusigręžti nuo Mūsų troškimo ir ieškoti savojo?

24. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Neperženk savo ribų ir nereikalauk to, kas tau nepritinka. Nusizemink prieš savo Dievo veidą, galios ir jėgos Viešpatį.

25. O DVASIOS SŪNAU!

Nesigirk prieš neturtingąjį, nes jį Aš vedu jo keliu, o tave matau piktai kėsaujant ir pasmerkiu tave amžiams.

26. O BŪTIES SŪNAU!

Kaip tu gali pamiršti savo paties kaltes ir rūpintis kitų kaltėmis? Kas taip daro, tą Aš prakeikiu.

27. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Nekalbėk apie kitų nuodėmes tol, kol pats esi nuodėmingas. Jeigu tu pažeisi šį įstatymą, būsi prakeiktas, ką Aš pats liudiju.

28. O DVASIOS SŪNAU!

Žinok tai tikrai: tas, kas liepia žmonėms būti teisingiems, o pats daro neteisybę, nėra Mano, nors ir nešioja Mano vardą.

29. O BŪTIES SŪNAU!

Nelinkėk nė vienai sielai to, ko nelinkėtum sau, ir nekalbėk apie tai, ko pats nedarai. Tai yra Mano įsakymas tau, laikykis jo.

30. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Neatsisakyk padaryti Mano tarnui to, ko jis tavęs prašo, nes jo veidas yra Mano veidas, tad gėdykis Manęs.

31. O BŪTIES SŪNAU!

Atsiskaityk sau už kiekvieną dieną, nelauk, kol būsi pašauktas atsiskaityti, nes mirtis nelaukta ateis tavęs ir tu būsi pakviestas pateikti sąskaitą už savo darbus.

32. O AUKŠČIAUSIOJO SŪNAU!

Aš padariau mirtį džiaugsmo žinia tau. Tad kodėl tu sielvartauji? Aš priverčiau šviesą skleisti tau jos spindesį. Tad kodėl tu užsidengi nuo jos?

33. O DVASIOS SŪNAU!

Su džiaugsmingomis šviesos žiniomis Aš sveikinu tave: džiaukis! Į šventumo rūmus Aš kviečiu tave: ateik į juos, kad galėtum gyventi ramybėje per amžius.

34. O DVASIOS SŪNAU!

Šventumo dvasia neša tau džiaugsmingą susijungimo žinią; tad kodėl tu sielvartauji? Galios dvasia stiprina tave Jo tikėjime; kodėl tu slepiesi? Jo veido šviesa rodo tau kelią; kaip tu gali nuklysti?

35. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Nesielvartauk, nebent tik dėl to, jog esi toli nuo Mūsų. Nesidžiauk niekuo, išskyrus tuo, jog artėji ir grįžti pas Mus.

36. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Džiaukis savo širdies laime, kad galėtum būti vertas sutikti Mane ir atspindėti Mano grožį.

37. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Nenusiplėšk nuo savęs Mano puikaus rūbo ir neprarask savo dalies iš Mano nuostabaus šaltinio, kad nekęstum amžino troškulio.

38. O BŪTIES SŪNAU!

Elkis pagal Mano prisakymus iš meilės Man ir atsisakyk to, ko trokšti, jeigu ieškai Mano malonės.

39. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Neapleisk Mano įsakymų, jeigu myli Mano grožį, ir nepamiršk Mano patarimų, jeigu nori įgyti Mano tikrą malonę.

40. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Nors ir perskristum per visą kosmoso begalybę ir išraižytum skersai ir išilgai dangaus erdvę, vis tiek negalėtum rasti ramybės, jeigu nepaklusi Mūsų įsakymui ir nenusižeminsi prieš Mūsų Veidą.

41. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Šlovink Mano tikėjimą, kad Aš galėčiau atskleisti tau Savo didybės paslaptis ir šviesti tau amžinybės šviesa.

42. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Nusižemink prieš Mane, kad Aš galėčiau maloningai aplankyti tave. Pakilk už Mano tikėjimo triumfą, kad dar būdamas Žemėje tu galėtum pasiekti pergalę.

43. O BŪTIES SŪNAU!

Mane minėk Mano Žemėje, kad Mano danguje Aš galėčiau prisiminti tave, tik taip Manosios ir tavosios akys ras paguodą.

44. O SOSTO SŪNAU!

Tavo ausys yra Mano ausys, jomis ir klausykis. Tavo akys yra Mano akys, jomis ir matyk, kad pačioje sielos gelmėje galėtum paliudyti Mano išaukštintą šventumą, o Aš Savyje galėčiau būti tavo aukštos padėties liudininku.

45. O BŪTIES SŪNAU!

Ieškok kankinio mirties Mano kelyje, pasitenkindamas Mano malone ir būdamas dėkingas už tai, ką Aš skyriau, kad galėtum ilsėtis su Manimi po didybės kupolu šlovės padangtėje.

46. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Pagalvok ir pasvarstyk. Ar tavo noras yra mirti lovoje, ar išlieti savo gyvybės kraują dulkėse, būti kankiniu Mano kelyje ir taip tapti Mano įsakymo apsireiškimu ir Mano šviesos skleidėju aukštajame rojuje? Nuspręsk teisingai, o tarne!

47. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Mano grožio vardan! Nudažyti tavo plaukus tavo paties krauju Mano akivaizdoje yra didesnė vertybė, negu visatos kūrimas ir abiejų pasaulių šviesa. Tad stenkis tą pasiekti, o tarne!

48. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Viskas turi savo ženklą. Meilės ženklas yra tvirtas Mano priesakų laikymasis ir kantrybė atėjus Mano išbandymams.

49. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Tikrai mylintis trokšta išmėginimų taip, kaip maištininkas - atleidimo, o nuodėmingasis - gailestingumo.

50. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Jeigu sunkumai tavęs neslėgtų Mano kelyje, kaip tu galėtum eiti keliais tų, kurie pasitenkina Mano malone? Jei išbandymai neužgriūtų tavęs ieškant Manęs, kaip tu pamiltum Manąjį grožį?

51. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Mano skiriamos negandos yra Mano apvaizda, išoriškai tai yra ugnis ir kerštas, tačiau viduje tai yra šviesa ir gailestingumas. Skubėk ten, kad galėtum tapti amžinąja šviesa ir nemirtinga dvasia. Tai Mano įsakymas tau, laikykis jo.

52. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Jeigu tau teko gerovė, nesidžiauk, o jeigu tave užgriuvo pažeminimas, nesielvartauk, nes abu praeis ir nebegrįš.

53. O BŪTIES SŪNAU!

Jeigu skurdas užklumpa tave, neliūdėk, nes atėjus laikui tave aplankys turtų Viešpats. Nebijok pažeminimo, nes vieną dieną ant tavęs nusileis šlovė.

54. O BŪTIES SŪNAU!

Jeigu tu visa širdimi sieksi amžinų, nenykstančių valdų ir šio senovinio, amžinojo gyvenimo, atsisakyk šios mirtingos ir praeinančios karalystės.

55. O BŪTIES SŪNAU!

Nesirūpink vien šiuo pasauliu, nes ugnimi Mes išbandome auksą, o auksu Mes bandome Savo tarnus.

56. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Tu trokšti aukso, o Aš trokštu tavo išsilaisvinimo iš jo valdžios. Tu laikai save turtingu, kai jo turi, o aš matau tavo turtus tavo šventume. Prisiekiu Savo gyvybe! Tai yra Mano pažinimas, o visa kita yra tavo užgaida; kaip gali Mano kelias sutapti su tavuoju?

57. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Dovanok Mano turtus Mano neturtėliams, kad danguje tu galėtum semti iš neblėstančio spindesio atsargų ir gauti lobius iš neišnykstančios šlovės. Bet prisiekiu Savo gyvybe! Paaukoti savo sielą yra kur kas šlovingesnis dalykas, jeigu tik tu galėtum matyti Manosiomis akimis.

58. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Būties šventovė yra Mano sostas; išvalyk ją nuo visko, kad Aš galėčiau joje įsikurti ir gyventi.

59. O BŪTIES SŪNAU!

Tavoji širdis yra Mano namai; pašvęsk juos Mano nužengimui. Tavo dvasia yra Mano apreiškimo vieta; išvalyk ją Mano apsireiškimui.

60. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Paliesk savo ranka Mano širdį, kad Aš galėčiau pakilti virš tavęs, prašmatnus ir spindintis.

61. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Iženk į Mano dangų, kad galėtum patirti susijungimo džiaugsmą, ir iš neblėstančios šlovės taurės paragauk neprilygstamo vyno.

62. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Daugelis tavo dienų praėjo, kol buvai užsiėmęs savo užgaidomis ir tuščiais vaizdiniais. Kiek dar laiko gulėsi snausdamas savo lovoje? Pabusk iš miego, nes Saulė pakilo į zenitą, galbūt ji apšvies tave savo grožio šviesa.

63. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Šviesa tau sklido iš už švento Kalno horizonto ir švytėjimo dvasia alsavo tavosios širdies Sinajuje. Todėl išsivaduo­k iš bergždžių vaizdinių uždangų ir įženk į Mano kiemą, kad būtum tinkamas amžinajam gyvenimui ir vertas sutikti Mane. Tik tada pas tave negalės ateiti mirtis nei nuovargis, nei bėda.

64. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Mano amžinybė yra Mano tvarinys, aš sukūriau ją dėl tavęs. Padaryk ją savo šventovės rūbu. Mano vienybė yra Mano rankų kūrinys; aš sugalvojau ją tau; apsigaubk ją, kad galėtum per amžių amžius būti Mano amžinosios būties apreiškimu.

65. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Mano šlovė yra Mano dovana tau, o Mano didybė yra Mano malonės ženklas tau. Tai, kas yra tinkama Man, nesupras niekas ir nenupasakos nė vienas. Tikrai, Aš išsaugojau tai tarp Savo atsargų ir Savo įsakymų lobynuose kaip mielaširdystės Savo tarnams ir gailėstingumo Savo tautai ženklą.

66. O DIEVIŠKOSIOS IR NEMATOMOSIOS ESMĖS VAIKAI!

Jums trukdys mylėti Mane, ir sielos drumsis, kai jie minės Mane. Nes protas neįstengia suvokti Manęs, o širdys - sutalpinti Mane.

67. O GROŽIO SŪNAU!

Prisiekiu Savo dvasia ir Savo malone! Savo gailestingumu ir Savo grožiu! Visa, ką Aš atskleidžiau tau galios kalba ir užrašiau tau jėgos plunksna, atitinka tavo sugebėjimus ir supratimą, o ne Mano padėtį ir Mano balso skambesį.

68. O ŽMONIŲ VAIKAI!

Argi jūs nežinote, kodėl Mes sukūrėme jus visus iš tos pačios dulkės? Kad nė vienas negalėtų jaustis viršesniu už kitą. Visada atminkite savo širdyje, kaip buvote sutverti. Kadangi Mes sukūrėme jus visus iš vienos ir tos pačios medžiagos, jums pritinka būti visiems kaip viena siela, žengti drauge, valgyti kartu ir gyventi toje pačioje Žemėje, kad iš jūsų esybės darbais ir veiksmais pasireikštų vienovės ženklai bei atsiribojimo esmė. Toks yra Mano patarimas jums. O šviesos susiėjime! Laikykitės šio patarimo, kad pelnytumėte šventumo vaisių nuo stebuklingos šlovės medžio.

69. O JŪS DVASIOS SŪNŪS!

Jūs esate Mano lobis, nes jumyse aš saugau Savo paslapčių perlus ir Savo pažinimo brangakmenius. Saugokite juos nuo pašaliečių tarp Mano tarnų ir nuo nedorėlių tarp Mano žmonių.

70. O SŪNAU TO, KURSAI VISA ESYBE STOVĖJO SAVO PATIES KARALYSTĖJE!

Žinok, jog Aš įpūčiau tau visus šventumo kvapus, visiškai atskleidžiau tau Savo žodį, per tave suteikiau tobulą Savo malonę ir troškau tau to, ko norėjau Pats Sau. Tad tenkinkis Mano malone ir būk dėkingas Man.

71. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Surašyk viską, ką Mes atskleidėme tau, šviesos rašalu į savo sielos lentelę. Jeigu tai nėra tavo galioje, tada tegu rašalu bus pati tavo širdies esmė. Jeigu to padaryti neįstengi, tada rašyk tuo skaisčiai raudonu rašalu, kuris buvo pralietas Mano kelyje. Iš tikro tai saldžiau už bet ką, nes jo šviesa tvers per amžius.

SLĒPININGI ŽODŽIAI

II DALIS

Versta iš persų kalbos

Vardan Ištarmės Viešpaties, Galingojo

1. O JŪS ŽMONĒS, KURIE TURITE PROTĄ SUVOKTI IR AUSIS KLAUSYTI

Pirmasis mylimojo kvietimas yra šis: o paslaptingoji lakštingala! Negyvenk niekur kitur, vien dvasiniame rožių sode. O Saliamono meilės pranaše! Neieškok sau kito prieglobsčio, išskyrus mylimojo Šeba, ir, o nemirtingasis fenikse! negyvenk niekur kitur, kaip ant ištikimybės kalno. Ten yra tavo prieglobstis, jeigu savo sielos sparnais tu sklandai begalybės karalystėje ir trokšti pasiekti savo tikslą.

2. O DVASIOS SŪNAU!

Paukštis ieško sau lizdo; lakštingala trokšta žavingojo rožės krūmo; kol tie du paukščiai, žmonių širdys, yra patenkinti praeinančiomis dulkėmis, tol jie klysta tolyn nuo savo amžinojo lizdo, o jų žvilgsniui pasinėrus į nepastabumo klampynę, jie neteko dieviškosios akivaizdos šlovės. Deja! Kaip keista ir apgailėtina: už menką gurkšnį jie nusigręžė nuo siūruojančių Aukščiausiojo jūrų ir nutolo nuo skaisčiausio horizonto.

3. O BIČIULI!

Savo širdies sode neaugink nieko, tik meilės rožę, ir nepaleisk draugystės ir troškimų lakštingalos. Brangink bendravimą su teisiaisiais ir nutrauk bet kokią draugystę su nedorėliais.

4. O TEISINGUMO SŪNAU!

Kur gali mylintysis keliauti, jei ne į mylimosios žemę? Ir ką ieškantysis randa, jei ne savo širdies troškimą? Ištikimam mylimajam susijungimas yra gyvenimas, o išsiskyrimas yra mirtis. Jo krūtinėje nėra kantrybės, o širdyje - ramybės. Jis atiduotų milijardus gyvenimų, kad suskubtų į savo mylimosios namus.

5. O DULKIŲ SŪNAU!

Tikrai tau sakau: iš visų žmonių neverčiausias yra tas, kursai tuščiai siekia pranokti kitus savo brolius. Sakau, o broliai! Tebus darbai, o ne žodžiai, jūsų puošmena.

6. O ŽEMĖS SŪNAU!

Žinok tikrai, jog širdis, kurioje dar užsilieka nors krislelis pavydo, niekada nepasieks Mano amžinųjų valdų ir neįkvėps saldžiųjų šventumo kvapų, sklindančių iš Mano šventumo karalystės.

7. O MEILĖS SŪNAU!

Tu tesi tik per vieną žingsnį nuo šlovingųjų virš mūsų esančių aukštybių ir nuo dangiškojo meilės medžio. Ženk dar vieną žingsnį ir įeisi į nemirtingąsias valdas, kur būsi amžinybės padangtėje. Tada atgręžk ausį į tai, ką atskleidė šlovės plunksna.

8. O ŠLOVĖS SŪNAU!

Skubėk šventumo keliu ir įženk į bendravimo su Manimi dangų. Apvalyk savo širdį dvasios liepsna ir skubėk į Aukščiausiojo rūmus.

9. O IŠNYKSTANTIS ŠEŠĖLI!

Pereik visas abejonių stadijas ir pakilk į pašlovintas tikrumo aukštybes. Atverk tiesos akis, kad galėtum pamatyti Grožį be uždangų, ir sušuk: pasveikintas tebus Viešpats, tobuliausias iš visų kūrėjų!

10. O TROŠKIMŲ SŪNAU!

Atgręžk ausį į šiuos žodžius: niekada mirtingojo akys neatpažins amžinojo grožio, o širdis be gyvybės nesidžiaugs niekuo, tik nuvytusi žiedu. Nes toks ieško tokio ir džiaugiasi tokio paties draugija.

11. O DULKĖS SŪNAU!

Turėk neregės akis, kad galėtum pamatyti Mano grožį; užsikimšk ausis, kad galėtum išgirsti saldžią Mano balso melodiją; atsisakyk bet kokio pažinimo, kad galėtum priimti Mano pažinimą; ir atsiribok nuo visų turtų, kad galėtum gauti amžinąją dalį iš Mano nenykstančių turtų vandenyno. Turėk neregės akis viskam, išskyrus Mano grožį; užsikimšk ausis viskam, išskyrus Mano žodį; atsisakyk bet kokio pažinimo, išskyrus Mano pažinimą; kad su aiškiu regėjimu, tyra širdimi ir dėmesinga klausa tu galėtum įžengti į Mano šventumo rūmus.

12. O DVIEJŲ VIZIJŲ SŪNAU!

Užmerk vieną akį ir atmerk kitą. Užmerk vieną pasauliui ir viskam, kas jame yra, ir atmerk kitą pašvęstam Mylimojo grožiui.

13. O MANO VAIKAI!

Aš bijau, kad nebegirdėdami dangaus balandėlės giesmės, jūs nugrimsite atgal į visiško praradimo šešėlius, ir, niekada nepažvelgę į rožės grožį, atvirsite į vandenį ir molį.

14. O BIČIULIAI!

Neapleiskite amžinojo grožio dėl tokio, kuris pasmerktas žūčiai, ir neprisiriškite prie šio mirtingo dulkių pasaulio.

15. O DVASIOS SŪNAU!

Artėja laikas, kai šventumo lakštingala daugiau nebeatskleis vidinių paslapčių ir jūs visi nebegirdėsite dangiškos melodijos ir balso iš aukštybių.

16. O APLAUDUMO ESME!

Milijardai paslaptinių reikšmių slypi vienoje kalboje ir milijardai slėpiningų paslapčių atsiskleidžia vienoje melodijoje; tačiau, deja, nėra ausies, kuri klausytųsi, nė širdies, kuri suprastų.

17. O BIČIULIAI!

Vartai, kurie atsiveria į Visur Esantįjį, stovi plačiai atkelti, ir mylimojo namai pasipuošę mylimojo krauju, tačiau niekas, išskyrus keletą, nemato šio dangiškojo miesto, o ir iš tų kelių, be mažytės saujelės, nė vieno nerasi tyros širdies ir pašvęstos sielos.

18. O JŪS GYVENTOJAI IŠ AUKŠČIAUSIO ROJAUS!

Skelbkite tikrumo vaikams, kad šventumo valdose, netoli dangiškojo rojaus, pasirodė naujas sodas, aplink kurį spiečiasi gyventojai iš valdų aukštybėse ir pašlovintojo rojaus nemirtingieji. Tad stenkitės pasiekti tą padėtį, kad galėtumėte atskleisti meilės paslaptis anemonų dėka ir sužinoti dieviškąją paslaptį bei panaudoti išmintį iš jos amžinųjų vaisių. Džiaugiasi akys tų, kurie ten įžengia ir pasilieka!

19. O MANO BIČIULIAI!

Ar jūs pamiršote tą tikrą ir spinduliuojantį rytą, kai toje pašvęstoje ir palaimintoje aplinkoje jūs visi buvote surinkti Mano akivaizdon į gyvybės medžio paunksmę, kuris buvo pasodintas visų šlovingiausiam rojuje? Siaubo apimti jūs klausėtės, kai Aš tariau tris švenčiausius žodžius: O bičiuliai! nelaikykite savo valios vertesne už Manąją, niekada netrokškite to, ko Aš netroškau jums, ir nesiartinkite prie Manęs negyvoomis širdimis, suterštomis pasaulietiškais

troškimais ir geismais. Jeigu tik jūs pašvęstumėte savo sielas, tą pačią valandą atsimintumėte tą vietą ir tą aplinką, o Mano išstarmės tiesa taptų akivaizdi jums visiems.

Aštuntojoje iš visų švenčiausių eilučių, penktojoje Rojaus Lentelėje Jis sako:

20. O JŪS, KURIE GULITE KAIP NEGYVI NEPASTABUMO PATALE!

Praėjo amžiai, ir jūsų branginamas gyvenimas beveik priartėjo prie pabaigos, tačiau nė vienas jūsų tyrumo kvėptelėjimas nepasiekė Mūsų šventumo rūmų. Nors ir esate pasinėrę į netikėjimo vandenyną, tačiau savo lūpomis jūs išpažįstate vienintelį tikrąjį Dievo tikėjimą. Tą, kuriuo Aš bjauriuosi, jūs mylite, o iš Mano priešų pasidarėte sau draugą. Nepaisant to, jūs vaikštote po Mano Žemę ramūs ir savimi pasitikintys, nepastebėdami, jog Mano Žemė pavargo nuo jūsų ir viskas joje vengia jūsų. Jeigu tik jūs atvertumėte akis, jūs iš tikro verčiau pasirinktumėte milijardus vargų vietoj šio džiaugsmo ir net pačią mirtį laikytumėte vertesne už tokį gyvenimą.

21. O JUDANTIS DULKIŲ PAVIDALE!

Aš trokštu bendravimo su tavimi, tačiau tu nepasitiki Manimi. Tavo maištingas kalavijas nukirto tavosios vilties medį. Visais laikais Aš esu arti tavęs, tačiau tu visada pasilieki toli nuo Manęs. Neblėstančią šlovę parinkau Aš tau, tačiau pats sau tu pasirinkai beribę gėdą. Kol dar laikas, sugrįžk ir nepraleisk savo galimybės.

22. O TROŠKIMŲ SŪNAU!

Mokytieji ir išmintingieji ilgus metus troško ir nepajėgė pasiekti Šlovingojo akivaizdos; jie praleido visą savo gyvenimą ieškodami Jo, tačiau nepamatė Jo veido grožio. Tu be jokių pastangų pasiekei savo tikslą ir be klaidžiojimų radai savo ieškojimų objektą. Tačiau vis tiek tu lieki taip užsisiautęs savo paties uždanga, kad tavosios akys neberegį Mylimojo grožio, nei tavo ranka bepaliečia Jo rūbo kraštelį. Jūs, kurie turite akis, žiūrėkite ir stebėkitės.

23. O MEILĖS MIESTO GYVENTOJAI!

Mirtingi vėjai pučia į amžinąją žvakę, o dangiškojo Jaunuolio grožis pasislėpė po tamsia dulkių uždanga. Meilės valdovų vyriausiąjį nuskriaudė tironijos žmonės, o šventumo balandėlę pastvėrė pelėdų nagai. Šlovės padangtės gyventojai ir dangiškasis susiėjimas rauda ir sielvartauja, kol jūs ilsitės aplaidumo valdose ir manote esą tikri draugai. Kokie tušti jūsų vaizdiniai!

24. O JŪS, KURIE ESATE KVAILI, TAČIAU TURITE VARDA,
VERČIANTĮ BŪTI IŠMINTINGAIS

Kam apsimetate piemenimis, jei viduje tapote vilkais, tykojančiais Mano bandos? Jūs esate kaip ta žvaigždė, kuri užteka prieš aušrą ir kuri, nors ir atrodo spindinti ir šviečianti, nuveda Mano miesto keliautojus pražūtis klystkeliais.

25. O JŪS ATRODANTYS PADORŪS, TAČIAU IŠ TIKRŲJŲ ESANTYS
NEDORĖLIAI!

Jūs esate kaip skaidrus, tačiau apkartęs vanduo, kuris iš pažiūros atrodo krikščioninio tyrumo, tačiau kurio, paragavus dieviškajam Bandytojui, negalima nuryti nė lašelio. Taip saulės spindulys vienodai krenta ir ant dulkės, ir ant veidrodžio, tačiau jie skiriasi atspindžiu kaip žvaigždė nuo žemės: ne, skirtumas neišmatuojamas!

26. O MANO ŽODŽIO DRAUGE!

Šiek tiek pasvarstyk. Ar kada nors girdėjai, kad ir draugas, ir priešas gyventų toje pačioje širdyje? Tad išmesk svetimąjį, kad Draugas galėtų įžengti į Savo namus.

27. O DULKĖS SŪNAU!

Visa, kas yra danguje ir Žemėje, Aš paskyriau tau, išskyrus žmogaus širdį, kurią paverčiau vieta Savo grožiui ir šlovei; tačiau tu atidavei Mano namus ir gyvenamąją vietą kitam, o ne Man; ir kada tik Mano šventumo apsireiškimas beieškojo Savo paties buveinės, Jis pasijusdavo čia svetimas, ir benamis nuskubėdavo į Mylimojo šventovę. Nepaisydamas to, Aš neatskleidžiu tavo paslapties ir netrokštu gėdos tau.

28. O TROŠKIMŲ ESME!

Ne vieną apyaušrio valandą Aš, nusigręžęs nuo Visur Esančiojo valdų, žvelgiau į tavo buveinę ir radau tave besiilsintį lovoje ir besirūpinantį kitais, o ne Manimi. Todėl greičiau už dvasios blykstelėjimą Aš grįžau į dangiškosios šlovės valdas ir net neužsiminiau apie Savo atsitraukimą šventumo angelams.

29. O DOSNUMO SŪNAU!

Iš begalinio nieko, iš molio, Savo įsakymu aš priverčiau tave pasirodyti ir įsakiau mokyti tave kiekvienam egzistuojančiam atomui ir visų sukurtų dalykų esmei. Todėl netrukus tu išėjai iš savo motinos įsčių, o Aš tau skyriau du spindinčio pieno šaltinius, tave stebinčias akis ir tave mylinčias širdis. Iš Savo mielaširdystės, Savo gailestingumo šešėlyje Aš užauginau tave ir saugojau tave

Savo atlaidumo ir malonės esmė. O viso to tikslas buvo tas, kad tu pasiektum Mano amžinąją karalystę ir taptum vertu Mano nematomų dovanų. Tačiau tu nieko nepastebėjai, o kai visiškai užaugai, apleidai visas Mano dovanas ir taip užsiėmei savo tuščiais vaizdiniais, kad viską užmiršai ir, nusigręžęs nuo Bičiulio vartų, apsigyvenai Mano priešo rūmuose.

30. O SUPANČIOTAS PASAULIO VERGE!

Ne kartą apyaušrio valandą Mano mielaširdystės vėjelis dvelkteleidavo virš tavęs ir rasdavo tave kietai miegantį nepastabumo patale. Tada, apverkdamas tavo dalią, jis grįždavo į ten, iš kur atėjęs.

31. O ŽEMĖS SŪNAU!

Jeigu tu turi Mane, tad ir neieškok nieko kito, išskyrus Mane; o jeigu tu žvelgi į Mano grožį, užmerk akis prieš pasaulį ir visa, kas jame yra; nes Mano valia ir valia kito, ne Mano, kaip ugnis ir vanduo, negali kartu gyventi vienoje širdyje.

32. O DRAUGIŠKAS NEPAŽĮSTAMASAI!

Tavosios širdies žvakę uždegė Mano galios ranka, neleisk užgesinti jos piktiems savimybės ir aistros vėjams. Vaistas nuo visų tavo negalių yra Mano vardo minėjimas, nepamiršk to. Tebūnie Mano meilė tau didžiausias turtas ir brangink ją taip kaip regėjimą ir gyvybę.

33. O MANO BROLI!

Klausykis malonių lyg medus Mano kalbos žodžių ir ragauk mistinio šventumo srovę iš Mano saldžių lyg cukrus lūpų. Sėk Mano dieviškos išminties sėklą į tyrą savo širdies dirvą ir laistyk ją tikrumo vandeniui, kad Mano pažinimo ir išminties hiacintai galėtų sudygti žali ir gaivūs šventame tavo širdies mieste.

34. O MANO ROJAUS GYVENTOJAI!

Mielaširdystės rankomis Aš pasodinau šventame rojaus sode jauną jūsų meilės ir draugystės medelį ir palaisčiau jį Savo švelnios malonės gausiais lietumis; dabar, kai atėjo jo brandos valanda, stenkitės jį apsaugoti ir nesunaikinkit jo užsidegę troškimu ir aistra.

35. O MANO BIČIULIAI!

Užgesinkite paklydimų lempą ir uždekite savo širdyse amžinąjį dieviškojo vadovavimo žibintą. Nes netrukus žmonijos vertintojai šventoje Garbinamojo akivaizdoje nepripažins nieko kito, išskyrus tyriausias dorybes ir nesutepto šventumo darbus.

36. O DULKĖS SŪNAU!

Išmintingas yra tas, kuris nekalba, jeigu jo nesiklauso, kaip ir taurės savininkas, kuris savo taurės nesiūlo tam, kas jos neieško, ir jaunikaitis, kuris neįsimyli, kol nepamato mergaitės grožio. Todėl sėkite išminties ir pažinimo sėklą į tyrą širdies dirvą ir slėpkite ją tol, kol dieviškosios išminties hiacintai nesudygs iš širdies, o ne iš liūno ir molio.

Pirmoje Lentelės eilutėje tai įregistruota ir parašyta, o Dievo padangtės šventovėje tai yra paslėpta:

37. O MANO TARNE!

Neapleisk dėl to, kas praeina, amžinosios karalystės ir neatsisakyk dangiškųjų valdų dėl pasaulietinių troškimų. Tai yra amžinojo gyvenimo upė, kuri teka iš gailastingojo plunksnos šaltinio; gera tiems, kurie iš jo geria!

38. O DVASIOS SŪNAU!

Atsidaryk savo narvelį ir kaip meilės feniksas sklandyk šventame dangaus skliaute. Atsisakyk savęs ir pilnas gailastingumo dvasios gyvenk dangiškoje šventumo karalystėje.

39. O DULKĖS PALIKUONI!

Nesitenkink lengvai praeinančia diena ir neatimk sau amžinosios ramybės. Neišmainyk amžinojo pasitenkinimo sodo į mirtingojo pasaulio dulkių saują. Kilk iš savo kalėjimo į šlovingas lankas aukštybėse ir iš savo mirtingo narvelio plasnok sparnais į Visur Esančiojo rojų.

40. O MANO TARNE!

Išsivaduk iš šio pasaulio pančių ir paleisk savo sielą iš savosios nelaisvės. Nepraleisk progos, nes daugiau jos tau nebepasitaikys.

41. O MANO TARNAITĖS SŪNAU!

Jei tu būtum matęs nemirtingąją karalystę, tu trokštum išeiti iš šio laikinojo pasaulio. Tačiau nematyti pastarojo ir regėti pirmąjį yra paslaptis, kurios suvokti negali niekas, išskyrus tuos, kurių širdis tyra.

42. O MANO TARNE!

Apvalyk savo širdį nuo piktų kėslų ir nejausdamas pavydo įženk į dieviškąjį šventumo rūmus.

43. O MANO BIČIULIAI!

Ženkite keliais, teikiančiais džiaugsmą Draugui, ir žinokite, jog Jo džiaugsmas yra Jo tvarinių džiaugsmas. Tai yra: joks žmogus neturi įžengti į savo draugo namus, jeigu nesuteiks draugui džiaugsmo, jis neturi liesti jo turto arba paisyti savo, o ne draugo, norų, ir jokių būdu neturi stengtis pranokti jį. Pasvarstykite tai jūs, kuriems pakanka įžvalgumo!

44. O MANO SOSTO DRAUGE!

Nesiklausyk apie blogį, nematyk blogio, nežemink savęs, nedūsauk ir neverk. Nekalbėk apie kitus blogai, kad pats neišgirstumei taip pat kalbant apie save, ir nedidink kitų kaltės, kad savosios nepasirodytų daug didesnės; ir nelinkėk pažeminimo niekam, kad ir pats nebūtum pažemintas. Tad gyvenk savo gyvenimo dienas, kurios yra trumpesnės už akies mirksnį, kad mąstymas būtų be dėmių, širdis nesutepta, mintys tyros, o prigimtis švari, kad laisvas bei patenkintas tu galėtum palikti šį mirtingąjį pavidalą, pereiti į paslaptinę rojų ir gyventi amžinojoje karalystėje per amžius.

45. DEJA! DEJA! O PASAULIETINIŲ TROŠKIMŲ MYLĖTOJAI!

Žaibo greitumu jūs pralėkėte pro Mylimąjį ir visa širdimi panorote šėtoniškujų išmislių. Jūs lenkiate kelius prieš savo tuščius vaizdinius ir vadinatė tai tiesa. Jūs kreipiatė savo akis į spyglius ir vadinatė tai gėle. Nė vieno tyro gurkšnio jūs neįkvėpėte ir nė menkiausias atsiribojimo dvelktelėjimas nepasklido iš jūsų širdžių pievų. Jūs vėjais paleidote meilinges Mylimojo patarimus ir visiškai ištrynėte juos iš savo širdžių lentelės, ir kaip žvėrys laukuose jūs lakstote ir ganotės troškimų ir aistrų ganyklose.

46. O BROLIAI KELYJE!

Kodėl jūs nustojote minėti Mylimąjį ir laikotės nuošaly nuo Jo šventos akivaizdos? Grožio esmė yra neprilygstamoje padangtėje, ji sėdi šlovės soste, tuo tarpu jūs rūpinatės patenkinti savo tuščius vaizdinius. Saldūs šventumo kvapai dvelkia ir sklinda malonių alsavimas, tačiau jūs visi didžiai sergate ir to nejaučiate. Vargas jums ir tiems, kurie eina jūsų takais ir seka jūsų pėdomis!

47. O TROŠKIMŲ VAIKAI!

Dėkite šalin tuščios šlovės rūbą ir nusivilkite išpuikimo drabužius.

Trečioje iš švenčiausių Rubininės Lentelės eilučių Nematomojo plunksna įregistruota ir užrašyta štai kas:

48. O BROLIAI!

Būkite pakantūs vienas kitam ir nesimėgaukite žemais dalykais. Nesididžiukite savo šlove ir nesigėdykite savo pažeminimo. Prisiekiu Savo grožiu! Aš sutvėriau visus dalykus iš dulkės ir į dulkę visa vėl atversiu.

49. O DULKĖS VAIKAI!

Papasakokite turtuoliams apie vargšų atodūsius nakčia, kad nepastabumas nenuvestų jų griovimo keliais ir neatimtų Turtų Medžio. Duoti ir būti dosniam yra Mano savybės; gera tam, kursai puošiasi šiomis Mano dorybėmis.

50. O AISTROS KVINTESCENSIJA!

Dėk šalin bet kokį godumą ir ieškok pasitenkinimo; nes godiesiems visada atimama, o patenkintieji nuolat buvo mylimi ir giriami.

51. O MANO TARNAITĖS SŪNAU!

Nesirūpink dėl skurdo ir nepasitikėk turtais, nes po skurdo ateina turtai, o po turtų - skurdas. Tačiau stokoti visko, išskyrus Dievą, yra stebuklinga dovana, nemenkink jos vertės, nes galiausiai būsi turtingas Dievuje ir šitaip sužinosi, ką reiškia ši išstarmė: "Iš tiesų jūs esate varguoliai," ir šventi žodžiai: "Dievas turi visa" kaip tikro ryto spindinti šviesa šlovingai atsivers virš mylimojo širdies horizonto ir saugiai nusileis gėrybių soste.

52. O APLAUDUMO IR AISTRŲ VAIKAI!

Jūs leidote Mano priešui įžengti į Mano namus ir išmetėte Mano draugą, nes savo širdyse leidote sužydėti meilei kitam, o ne Man. Atsukite ausį Draugo pasakymams ir atsigręžkite į Jo rojų. Pasaulietiniai bičiuliai, siekdami gerovės sau, atrodo, myli vienas kitą, tuo tarpu tikras Draugas mylėjo ir tebemyli jus dėl jūsų pačių; iš tikro dėl tokio jūsų elgesio Jis iškentė nesuskaičiuojamus vargus. Neišduokite tokio Draugo, ne, patys skubėkite pas Jį. Tokia yra tiesos ir ištikimybės saulė, kuri išaušo virš visų vardų Viešpaties plunksnos horizontų. Atverkite savo ausis, kad išgirstumėte Dievo, Pagalbininko Nelaimėje, Savaime Esančio, žodį.

53. O JŪS, KURIE DIDŽIUOJATĖS MIRTINGAIS TURTAIS!

Iš tiesų žinokite, jog turtai yra galinga kliūtis, stovinti tarp ieškančiojo ir jo troškimų, tarp mylinčiojo ir jo mylimosios. Turtuoliai, išskyrus nedaugelį, jokių būdu nepasieks Jo akivaizdos rūmų ir neįžengs į pasitenkinimo bei nuolankumo miestą. Tad gera tam, kursai būdamas turtingas neužsisklendžia nuo amžinosios karalystės ir neatima iš savęs nenykstančių valdų. Prisiekiu Didžiausiuoju Vardu! Tokio turtingo žmogaus puikybė švies dangaus gyventojams taip, kaip Saulė apšviečia Žemės žmones!

54. O JŪS ŽEMĖS TURTUOLIAI!

Varguoliai tarp jūsų yra Mano patikėtiniai; saugokite Mano patikėtinius ir nesirūpinkite vien savo ramybe.

55. O AISTROS SŪNAU!

Apsivalyk nuo visos turtų nešvaros ir visiškai susitaikęs įženk į skurdo valdas; kad iš atsiribojimo šaltinio galėtum paragauti nemirtingo gyvenimo vyno.

56. O MANO SŪNAU!

Nedorėlių gauja didina sielvartą, tuo tarpu draugystė su teisuoliais apvalo tavo širdį nuo rūdžių. Tas, kursai siekia bendravimo su Dievu, tegu atsiduria vienoje draugėje su Jo mylimaisiais; o tas, kursai trokšta išgirsti Dievo žodį, tegu atsuka ausį Jo išrinktųjų žodžiams.

57. O DULKĖS SŪNAU!

Saugokis! Neik su nedorėliu ir neieškok draugystės su juo, nes tokia bičiulystė širdies spindesį paverčia pragaro liepsna.

58. O MANO TARNAITĖS SŪNAU!

Jeigu tu sieki Šventos Dvasios malonės, draugauk su teisuoliu, nes jis išgėrė amžinojo gyvenimo taurę iš nemirtingumo taurės Nešėjo rankos ir kaip tikras rytas atgaivino ir apšvietė mirusiųjų širdis.

59. O NEPASTABIEJII!

Negalvokite, jog širdžių paslaptys yra nežinomos, ne, tikrai žinokite, kad ryškiomis raidėmis jos įrašytos ir atvirai yra apreikštos šventoje Akivaizdoje.

60. O BIČIULIAI!

Tikrai sakau, kad ir ką slepiate savo širdyje, Mums tai žinoma ir aišku kaip dieną; tačiau tai, kad paslėpta, yra Mūsų malonė ir dovana, o ne jūsų nuopelnas.

61. O ŽMOGAUS SŪNAU!

Rasos lašelį iš bedugnio Savo gailestingumo vandenyno Aš tepaskleidžiau pasaulio žmonėms, tačiau nė vieno nemačiau atsigręžiant į jį, nes kiekvienas nusigręžė nuo dangiškojo vienybės vyno į dvokiančias nešvarumo liekanas ir, pasitenkinę mirtingąja taure, atidėjo į šalį nemaraus grožio taure. Nedoras tas, kursai tenkinasi tuo.

62. O DULKĖS SŪNAU!

Nenugręžk savo žvilgsnio nuo neprilygstamo nemirtingo Mylimojo vyno ir nenukreipk jo į nešvarias ir mirtinas nuosėdas. Priimk iš dieviškojo taurės Nešėjo rankų nemirtingo gyvenimo gėrimą, kad visa išmintis būtų tavo ir tu galėtum klausytis paslaptingo balso, kviečiančio iš nematomųjų valdų. Atsiliepkite garsiai, jūs, kurių tikslai menki! Kodėl jūs nusigręžėte nuo Mano švento ir nemirtingo vyno į pranykstantį vandenį?

63. O JŪS PASAULIO TAUTOS!

Tikrai žinokite, jog jums įkandin seka nenusakoma neganda ir laukia baisus atpildas. Negalvokite, jog jūsų įvykdyti darbai dingo iš Mano akiračio. Prisiekiu Savo grožiu! Visa, ką jūs padarėte, Mano plunksna surašė įskaitomomis raidėmis chrizolito lentelėse.

64. O ŽEMIŠKIEJI ENGĖJAI!

Patraukite savąsias tironų rankas, nes Aš užsibrėžiau nepamiršti jokios žmogiškos neteisybės. Tai Mano sandora, kurią Aš neginčytinai įrašiau į išsaugotą lentelę ir užantspaudavau Savo šlovingu antspaudu.

65. O MAIŠTININKAI!

Mano kantrybė suteikė jums drąsos, o Mano pakantumas padarė jus tokius aplaidžius, kad paskatino ugningą pataikautoją savo aistroms nueiti vargo keliais, vedančiais į žūtį. Argi jūs manote Mane esant nepastabų, ar kad Aš nieko nežinau?

66. O EMIGRANTAI!

Kalbos, kurią Aš suteikiau, kad minėtumėte Mane, nesuterškite piktžodžiu. Jeigu jus apima egoizmo liepsna, prisiminkite savo nuodėmes, o ne Mano tvarinių nuodėmes, nes kiekvienas iš jūsų pažįsta save geriau nei kitus.

67. O UŽGAIDŲ VAIKAI!

Tikrai žinokite, jog kol spindinti aušra brėkšta virš amžinojo šventumo horizonto, šėtoniškos paslaptys bei darbai, atlikti nakties tamsoje, apsinuogina ir apsireiškia prieš pasaulio tautas.

68. O ŽOLE, IŠAUGUSI IŠ DULKĖS!

Kodėl tavo suteptos rankos pirmiausia nepalietė savo paties rūbo ir kam savąja širdimi, pilna troškimų ir aistrų, tu ieškai bendravimo su Manimi ir kelių į Mano šventas valdas? Toli, toli tu esi nuo to, ko trokšti.

69. O ADOMO VAIKAI!

Šventi žodžiai ir tyri bei geri darbai kyla į dangiškosios šlovės rojų. Stenkitės savo darbus apvalyti nuo egoizmo bei apsimitėliško dulkių ir pelnyti malonę šlovės rūmuose; nes netrukus žmonijos vertintojai šventoje Garbinamojo akivaizdoje nebenorės nieko, išskyrus absoliučias dorybes bei nesutepto tyrumo darbus. Tai išminties bei dieviškosios paslapties saulė, kuri šviečia virš dieviškosios valios horizonto. Palaiminti tie, kurie į ten atsigręžia.

70. O PASAULIETIŠKASIS SŪNAU!

Malonios yra būties valdos, jeigu tu į jas įžengtum; šlovinga amžinybės karalystė, jeigu tu peržengtum mirties pasaulį; saldi šventa ekstazė, jeigu tu gertum iš dangiškojo Jaunuolio rankose esančios paslaptingos taurės. Jeigu tu pasiektum tokią padėtį, tu išsilaisvintum iš žūties ir mirties, vargų ir nuodėmių.

71. O MANO BIČIULIAI!

Prisiminkite, kad sandora, į kurią jūs įžengėte su Manimi Parano Kalne, yra šventose Zamano prieigose. Aš kviečiu liudytojais susiejimą aukštybėse ir gyventojus iš amžinybės miesto, tačiau dabar neberandu nė vieno ištikimo šiai sandorai. Iš tikrųjų išdidumas ir maišto dvasia ją ištrynė iš jūsų širdžių taip, kad jos nebeliko nė pėdsako. Tačiau ir žinodamas tai Aš laukiau ir neišsidaviau.

72. O MANO TARNE!

Tu esi kaip tiksliai nukaltas kalavijas, paslėptas jo makščių tamsoje, ir jo vertė nežinoma amatininkui. Todėl išlįsk iš savo egoizmo ir troškimų makščių, kad tavo vertė suspindėtų ir apšviestų visam pasauliui.

73. O MANO BIČIULI!

Tu esi Mano šventumo dangaus saulė, neleisk, kad pasaulio purvas užtemdytų tavo spindesį. Nuplėšk nepastabumo uždangą, kad iš už debesų tu galėtum iškilti spindintis ir apšviesti visus dalykus gyvybės puošmena.

74. O TUŠČIOS GARBĖS VAIKAI!

Dėlei praeinančios valdžios jūs apleidote Mano nemarias valdas ir pasipuošėte linksmu gyvenimo apdaru, kuris tapo jūsų pasididžiavimu. Prisiekiu Savo grožiu! Aš surinksiu visus po vienspalviu dulkių apdangalu ir ištrinsiu visas spalvas, išskyrus tuos, kurie pasirinko Mano spalvas, nes tai apvalo nuo visų spalvų.

75. O NEPASTABIŲJŲ VAIKAI!

Netrokškite mirtingos valdžios ir nesidžiaukite ja. Jūs esate visai tokie kaip tas nesupratingas paukštis, kuris viskuo pasikliaudamas čiulba ant šakos, kol staiga niekinga Mirtis nutrenkia jį į dulkes, ir melodija, pavidalas bei spalva išnyksta nepalikdami nė pėdsako. Todėl būkite atsargūs, o troškimų supančioti vergai!

76. O MANO TARNAITĖS SŪNAU!

Tikrąjį kelią anksčiau rodė žodžiai, o dabar jį parodo darbai. Kiekvienas turi pasireikšti darbais, kurie yra tyri ir šventi, nes žodžiai yra visų vienoda nuosavybė, tuo tarpu tokie darbai priklauso tik Mūsų mylimiesiems. Tad stenkitės visa širdimi išsiskirti savais darbais. Šitaip Mes patariame jums šioje šventoje ir spindinčioje lentelėje.

77. O TEISINGUMO SŪNAU!

Nakties metu nemirtingos Būtybės grožis iš smaragdinių ištikimybės aukštybių sugrįžo į Sadratu'l-Muntacha ir prapliupo tokia rauda, kad susiėjimas aukštybėse ir aukštųjų valdų gyventojai pravirko dėl jo sielvarto. Todėl buvo paklausta, dėl ko tas verksmas ir raudos? Jis atsakė: kaip buvo liepta, Aš laukiau tikėdamasis ant ištikimybės kalvos, tačiau iš tų, kurie gyvena Žemėje, neįkvėpiau jokio ištikimybės kvapo. Tada buvau pakviestas sugrįžti ir pamačiau, deja! kad kai kurios šventumo balandėlės žiauriai kankinasi Žemės šunų letenose. Čia

atskubėjo dangaus Mergelė, be uždangalo ir spindinti, iš Savo paslaptinių rūmų ir paklausė jų vardų, ir visi pasisakė, išskyrus vieną. O paraginus buvo ištarta pirmoji raidė, ir tuojau dangiškųjų rūmų gyventojai supuolė iš savo šlovingų namų. O kai antroji raidė buvo ištarta, jie parpuolė visi kaip vienas į dulkes. Tuo metu pasigirdo balsas iš pačios šventyklos: “Iki čia, ir nė žingsnio toliau.” Tikrai Mes esame liudytojais to, ką jie padarė ir dabar tebedaro.

78. O MANO TARNAITĖS SŪNAU!

Paragauk iš gailėstingą lūpų sklindančios dieviškosios paslapties versmės ir išvysk neužgožtą išminties saulės spindesį dieviškosios ištarmės aušroje. Sėk Mano dieviškosios išminties sėklą į tyrą širdies dirvą ir laistyk ją tikrumo vandenimis, kad pažinimo ir išminties hiacintai išaugtų žali ir gaivūs iš tavosios širdies švento miesto.

79. O TROŠKIMŲ SŪNAU!

Kiek laiko tu dar sklandysi troškimų valdose? Sparnus tau dovanojau tam, kad tu galėtum lekioti paslaptingo šventumo karalystėse, o ne šėtoniškų užmačių valdose. Šukas irgi daviau tam, kad galėtum šukuoti Mano išdraikytas garbanas, o ne perpjauti Man gerklę.

80. O MANO TARNAI!

Jūs esate Mano sodo medžiai; jūs turite subrandinti gerus ir stebuklingus vaisius, kad iš jų būtų naudos jums patiems ir kitiems. Taip kiekvienam pritinka užsiimti amatu bei profesija, nes čia glūdi turtų paslaptis, o suvokiantys žmonės! Nes rezultatai priklauso nuo priemonių, ir jums visiškai pakaks Dievo malonės. Medžiai, kurie neveda vaisių, buvo ir visada bus tinkami ugniai.

81. O MANO TARNE!

Niekingiausi iš visų žmonių yra tie, kurie neduoda žemiškų vaisių. Tokie žmonės tikrai laikomi mirusiais, ne, mirusieji yra vertesni Dievo akivaizdoje negu tos tingios ir bevertės sielos.

82. O MANO TARNE!

Geriausi iš žmonių yra tie, kurie užsidirba gyvenimui pagal savo pašaukimą ir išleidžia sau ir savo giminei vardan Dievo, visų pasaulių Viešpaties, meilės.

Paslaptinga ir stebuklinga Nuotaka, paslėpta čia po ištarmės uždanga, dabar Dievo malone ir Jo dieviškosios dovanos dėka apsireiškė kaip spindinti šviesa, skleidžiama Mylimojo grožio. Aš esu liudytojas, o bičiuliai! kad toji malonė yra tobula, argumentai akivaizdūs, liudijimai pateikti ir įrodymai aiškūs. Dabar pažiūrėkime, ką atskleis jūsų pastangos atsiribojimo kelyje. Taip dieviškoji malonė pasipylė ant jūsų ir ant tų, kurie yra danguje ir Žemėje. Tebus pagirtas Dievas, visų pasaulių Viešpats.